

Er det en prøve?

30. JUNI – Niveauet i Ib Jørgensens store kronik d. 22.6. 93 (Generaliserbart forbrug) var godt nok under lavmål. Konstruér en falsk problemstilling – og gå så til ædelmodig kamp imod denne fiktive konstruktion! Utroligt fra én, der kommer fra universitetet og utroligt, at Information ikke afviser på dette niveau. IJ skriver: »Een af de mange definitioner har vundet status som den mest brugte, nemlig den som siger at »bæredygtig udvikling« er en udvikling som sikrer nutidens behov, uden at forringe de fremtidige generationers.«

Derefter kommer en lang svada om et ansvarsforflygtigende kompromis og det uholdbare moralsk, videnskabeligt, etisk, filosofisk osv...

Brundtlandrapporten taler om et samfund, der »indfrier nutidens behov uden at sætte fremtidige generationers mulighed for at indfri deres behov på spil.«

IJ's konstruktion om, at definitionen kræver hans eget vrøvl om at »sikre« kommende generationer, som jo uden vores deltagelse måske kan ødelægge livet for sig selv – hvad skal den til? Sagen er da blot, at vi må stoppe vores nuværende ødelæggelse, fordi det er en nødvendig betingelse for de kommende generationer, men selvfølgelig ikke en tilstrækkelig.

Det er svært at affinde sig med en sådan forvansking fra en universitetsmand. Hvordan skal den ordentlige samtale om tidens vigtigste tema: bæredygtighed som det simple forhold, at vi ikke fortsat skal eksternalisere omkostningerne for vores eget liv til nutidens fattige eller vores egne børn dog nå at komme ordentligt i gang, når en vigtig deltager i samtalen skal promovere sig selv ved at forvanske andre og kvalificerede samtalepartnere?

Herman Nielsen,
p.t. Trondheim, Norge

Det generaliserede forbrug

7. JULI – Vrede Herman Nielsen (6/7) må vide, at Brundtland-rapporten accepterer økonomisk vækst i de rige lande. Økonomisk vækst måles/defineres ved øget forbrug. Den rige verdens nuværende forbrug er en trussel mod naturunderlaget (miljøet), de nuværende fattige og derfor også en trussel mod mange af de kommende generationer.

Vi står derfor med et to-delt problem som skal løses i samme arbejdsgang: presset på naturunderlaget skal nedbringes, – samtidig med at de nuværende fattiges situation forbedres.

Den rige del af verden kan nedsætte sit pres på naturunderlaget og stadig ikke tillade/muliggøre at de fattige får en menneskeværdig tilværelse. Den gør det bl.a. ved at skabe flere relativt fattige, også i den rige verden. Aktiviteter af sidstnævnte slags udgør størsteparten af, hvad der i dag går under betegnelsen »bæredygtig udvikling«.

Min kronik om det generaliserbare forbrug (22/6) var et famlende forsøg på at få dette forhold taget op til diskussion. Jeg håber ikke at flere har misforstået mig så totalt som Herman Nielsen.

Ib Jørgensen,
Jernbanegade 20B, 9000 Aalborg

inf
9-7-93